

til Anlæg af ny Drejeskiver med større Diameter. Disse Anlæg ere nødvendigjorte ved Anskaffelsen af de ny store og lange Iltogs-Lokomotiver. Lokomotivremiserne maa omdannes, saaledes at Skydebroerne blive længere. Ellers kunne disse lange Lokomotiver ikke staa paa Broerne. Drejeskiver med saa stor Diameter, at de ny, lange Lokomotiver kunne staa paa dem, ere selvfølgelig ogsaa nødvendige. Det er ogsaa Bevillinger, som Administrationen ikke har nogen Skyld i, de hidrøre fra noget nyt, som er kommet til efter Projektets Udarbejdelse.

Punkt 12 angaar Godsbanegaarden. Man anser det for rigtigt at skaffe mere Plads til Opholdsrum for Lokomotivpersonalet. Hvorvidt en saadan Udvidelse er strengt nødvendig eller ej, er det ikke saalet at have en bestemt Mening om. Det er en stor Sum, her er Tale om, nemlig 70,000 Kr., men der trænges utvivlsomt til mere Plads derude i enhver Retning. Derfor kan der vel ikke være noget at indvende mod den Bevilling.

Punkt 13 angaar Foranstaltninger til Tilvejebringelse af flere elektriske Blus paa Københavns Hovedbanegaards Terrain; dette er nødvendigjort ved den foreslaaede Udvidelse. Punkt 14 angaar en Bevilling paa 15,000 Kr. til Støvsugeanlæg. Det er Meningen, at alle de polstrede Vogne, altsaa 1ste og 2den Klasses Vogne, skulle renses med Støvsuger. Det er sikkert ogsaa ret fornuftigt. Det er noget nyt og hører til de Ting, man ikke kan lægge Administrationen til Last.

Nr. 15 gaar ud paa at etablere et Anlæg til Forvarmning af Togene. Dette burde man derimod nok have kunnet forudse, men i Henhold til Begrundelsen i Bemærkningerne anser jeg ogsaa denne Bevilling for nødvendig.

Punkt 16 og 17 angaa Forholdene paa Godsbanegaarden eller paa dens Terrain. Jeg finder ikke Grund til at opholde mig derved. Punkt 18 er noget nyt. Det gaar ud paa, at Broer, Viadukter og Skydebroer skulle bygges for sværere Belastning, end forudsat ved Lovens Vedtagelse. Man mener, dette er nødvendigt paa Grund af Indførelsen af de længere og sværere Lokomotiver. Det kan der ikke indvendes noget imod. Naar man har indført sværere Lokomotiver, maa man have sværere Underbygninger i enhver Henseende.

Punkt 19 er ogsaa noget nyt. Det angaar Forhold paa Godsbanegaardens Terrain. Der ønskes anlagt en Traadtovbane mellem Rangerbjerget og Varehusene.

Den skulde navnlig benyttes til Besørgelse af Fragtbreve. Besørgelsen af Fragtbreve paa Godsbanegaardens Terrain har antaget saa store Dimensioner, at det næsten ikke er muligt at faa den besørgt i rette Tid. Man mener, at Udgiften ved denne Bevilling vil kunne spares ved en Forringelse af Personalet. Det er ganske sikkert en meget fornuftig Foranstaltning. Jeg kan derfor anbefale den. Punkt 20 og 21 skal jeg ikke opholde mig videre ved.

Derimod ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om det sidste Punkt, Nr. 22. Dette angaar noget helt nyt. Det angaar hverken Person- eller Godsbanegaarden, men ligger helt udenfor disse Projekter. Det gaar ud paa Bevilling af et Beløb af 250,000 Kr. til Etablering af et større Kullosningsanlæg i Lighed med det i Korsør. Jeg gør opmærksom paa, at ved den Overenskomst, der sluttedes mellem Staten og Kommunen, da vi fik Loven om Københavns Personbanegaard, sikredes der Statsbanerne Ret til Medbenyttelse af Kommunens Kulapparater. Da et saadant Anlæg uden Tvivl vil bevirke en betydelig aarlig Besparelse, vil det sikkert være ret fornuftigt og ønskeligt. Men efter hvad jeg kan se af Bemærkningerne, ligger Administrationen og Københavns Kommune endnu i Forhandling om dette Spørgsmaal. Man er endnu ikke kommen til et endeligt Resultat. Det er derfor et Spørgsmaal, om det er nødvendigt at give denne Bevilling. Men da jeg i det hele anser et saadant Anlæg for fornuftigt, da jeg tror, at det kan medføre ikke saa ringe Besparelse, vil jeg heller ikke modsætte mig det.

Jeg har nu omtalt de enkelte Udgiftsposter. Der kræves jo her et stort Beløb. Men sonderer man mellem Bevillingerne, vil man se, at en stor Del af dem angaar ikke alene Personbanegaarden, men ogsaa Godsbanegaarden. Det viser sig, at Bevillinger til et Beløb af 750,000 Kr. kunne med Rette betegnes som Bevillinger, der angaa Forhold paa Godsbanegaarden. I det hele taget finder jeg, det er Bevillinger, som det i alt væsentligt vil være rigtigt at give.

Det er sikkert nok, at det er ubehageligt, at der straks efter Lovens Vedtagelse kommer saadanne Efterbevillinger, skønt det er noget, vi desværre se saa ofte, navnlig ved store Foretagender. Men der er jo et gammelt Ord, der siger, at naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B. Det maa man selvfølgelig gøre, men kun til en vis Grænse, og der maa ogsaa